

מיכל שכנאי יעקבי

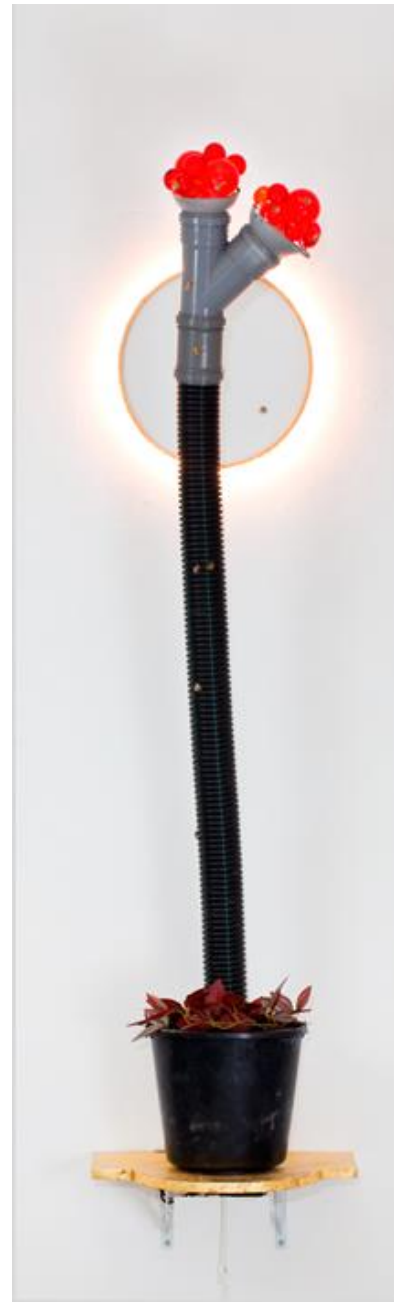
'בצלם..'

2021

עירוב טכניקות וחומרים
170 ס"מ +

בהתייחסות לדיבר השני :

לא-יהיה לך אלהים אחרים,
על-פני, לא-תעשה לך פסל,
וכל-תמונה, אשר בשמים
ממעל, ואשר בארץ מתחת--
ואשר במים, מתחת לארץ. ל.
א-תשתחוה להם, ולא תעבדם:
(שמות כ, ג-ד)

טקסט אמנותי: " לא-יהיה לך אלהים אחרים, על-פני:
... פניתי לבחון את המקומות בהם אנו כחברה חילונית
מקדשים דמויות ואירועים באמצעות סמלים, ריטואלים
פולחניים ועוד.

כבת ל"משפחת השכול" שאיבדה את אביה במלחמה, אני
מנהלת כל חיי מערכת יחסים מורכבת וטעונה עם תרבות
ההנצחה והזיכרון בישראל. הטקסים, הסמלים, הטקסטים
המילוליים והחזותיים המופקים על-ידי המדינה או
בחסותה הפכו הן את החללים והן את המשפחות השכולות
לקדושים.

במרחב הסטודיו אני אוספת ומלקטת דימויים וחפצים אשר
נשענים על עולם הדימויים התרבותיים ש'דת הלאום'
הישראלית הפיקה, ושהשכול, בנסיבות הצבאיות, הוא
מרכז פולחנה. אותם דימויים אני משבשת, מפרקת
ומרכיבה מחדש תוך עירוב תחומים ועולמות תוכן.

במרכז יצירתי בחרתי בפרח 'דם המכבים', אשר הפך לסמלו
הרשמי וה"מקודש" של יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל.
האגדה מספרת כי הוא פורח בכל מקום בו טיפת דם,
מדמם של המכבים, נפלה לארץ. בניתי אותו כסוג של צלם,
מושא לפולחן. האסתטיקה של הקדושה ניכרת בגודלו
המועצם, באורות המנצנצים והמפתים, בהילה הזוהרת,
במדף-מזבח המוזהב שעליו הוא עומד אך מצד שני,
החומרים ה"נמוכים" מהם הוא עשוי-צינורות הביוב וכדורי
המשחק האדומים, הזבובים המוזהבים שעטים עליו, כל
אלו מפרקים את ההילה מהפאתוס, במעין גרסה פופית של
אנטי-פאתוס, מתובלת בהומור מריר.

לעומתו בתחתית, מתוך העציץ, צומח ומתפשט 'יהודי נודד'
צמח מטפס 'חסר הילה' אשר מסמל את היהודי הגלותי
הקרוי כך בזכות תכונותיו: היכולת לצוץ בכל מקום,
להצמיח שורשים עמוקים ולהתגבר על כל המכשולים
העומדים בדרכו.